

Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa

Ügyszám: **2013.F.278/14.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvédjelölt ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban tárgyalás tartása nélkül meghozta az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy eljárás alá vont ügyvédjelölt 3 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért

450.000,- Ft, azaz Négyszázötvenezer forint pénzbírság

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédjelöltet arra, hogy a kiszabott pénzbírságot, valamint 30.000,- Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlaszámára.

Indokolás

A Bejelentés

[...] bíró telefonon jelentette be a Kamarának, hogy eljárás alá vont ügyvédjelölt, mint V.r. vádlott ellen büntetőeljárás van folyamatban 2 rb. csalás büntette, közokirathamisítás, valamint magánokirathamisítás bűncselekménye miatt, melyek elkövetési ideje 2008.

Eljárás alá vont ügyvédjelölt a bejelentést elmulasztotta, ezért Fegyelmi Megbízott a bíróság elnökét kereste meg a büntetőiratok megküldése iránt, mely a bejelentésben foglaltakat alátámasztotta.

Az összefoglaló jelentésben a fegyelmi főmegbízott indítványozta a fegyelmi eljárás elrendelését arra tekintettel, hogy a vádiratban az eljárás alá vont ügyvédjelölt terhére rótt bűncselekmények – bizonyítottság esetén – szándékos fegyelmi vétség megállapítására alkalmasak.

Rögzítette, hogy az eljárás alá vont ügyvédjelölt az Etikai Szabályzat 14/3. pontja ellenére nem jelentette be, hogy ellene büntetőeljárás indult.

Indítványozta továbbá a FESZ 25. § (4) bekezdése alapján a fegyelmi eljárásnak a büntetőeljárás jogerős befejezéséig történő felfüggesztését.

A fegyelmi eljárást a Fegyelmi Tanács az annak alapjául szolgáló büntető eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette. Felhívta az eljárás alá vont ügyvédjelöltet, hogy az eljárás alakulásáról 3 havonta – minden külön felhívás nélkül – tegyen jelentést, az eljárás során hozott határozatokat – a határozatok egyidejű csatolásával – a fegyelmi hatósággal közölje.

A bíróság átiratával megküldte az eljárás alá vont ügyvédjelölt és társai ellen indult bűnügyben keletkezett elsőfokú nem jogerős ítéletet, majd a Fegyelmi Bizottság elnökének megkeresésére tájékoztatást adott arról, hogy a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, és újabb elsőfokú ítélet született, mely szintén nem jogerős.

Az eljárás alá vont ügyvédjelölt tájékoztatta a Fegyelmi Tanácsot arról, hogy a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság jogerős döntést hozott, mely az eljárás alá vont ügyvéd tekintetében helybenhagyta az elsőfokú, bűnösséget megállapító ítéletet.

Az elsőfokú bíróság az eljárás alá vont ügyvédjelöltet bűnösnek mondta ki az 1978. évi IV. törvény (rBtk.) 318. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pont szerint minősülő, bűnsegédként elkövetett csalás bűntettében, továbbá a rBtk. 274. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, 2 rb, 1 esetben kísérleti szakban maradt közokirat-hamisítás bűntettében, továbbá a rBtk. 276. § szerinti magánokirat-hamisítás vétségében. Ezért öt halmazati büntetésül 400 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, egy napi tétel összegét 800,- Ft-ban, így a pénzbüntetést összesen 320.000,- Ft-ban állapította meg.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának elnöke írásban tájékoztatta az eljárás alá vont ügyvédjelöltet és a vezető fegyelmi biztost arról, hogy az eljárás felfüggesztésének oka megszűnt, és a Fegyelmi Tanács az ügyet tárgyaláson kívül bírálja el.

Eljárás alá vont ügyvédjelölt a tájékoztatással összefüggésben érdemi nyilatkozatot nem tett.

A Fegyelmi Biztos indítványa

Indítványában a vezető fegyelmi biztos arra tett indítványt, hogy a Fegyelmi Tanács az elsőfokú ítéletben megállapított történeti tényállás alapján állapítsa meg, hogy az eljárás alá vont ügyvédjelölt megsértette az elkövetéskor hatályos Üt. 3. § (2) és (3) bekezdésében foglaltakat, továbbá az Etikai Szabályzat 7/1., 7/3., valamint 12/2. és 14/2. pontjait, és ezzel 2 rb szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A pénzbírság felső határa körüli összegben kiszabandó pénzbírság kiszabására tett indítványt azzal, hogy eljárás alá vont az eljárással felmerült átalányköltség megfizetésére is köteles.

A Tényállás

A Fegyelmi Tanács a rendelkezésére álló, a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság ítéletével az eljárás alá vont ügyvédjelölt tekintetében helyes indokainál fogva helybenhagyott elsőfokú ítélet alapján az abban foglaltakkal egyezően az alábbi tényállást állapította meg.

1./ B.K. tulajdonát képezte a Budapest, V. kerület, [...] alatti ingatlan. B.K. tulajdonos érzelmeszedésben, agyi keringészavar okozta szellemi lépülésben szenvedett, emiatt pszichiátriai kezelés alatt állt.

2008.11.25-én a gyógyszeres kezelés miatt bódult állapotban lévő B.K.-t L.A. a Budapest, [...] szám alatti ügyvédi irodába vitte, ahol az eljárás alá vont ügyvédjelöltként dolgozott. Ott B.K.-val adásvételi szerződést írtak alá, mely szerint a Budapest, V. kerület, [...] ingatlant L.A. élettársának ügyvezetése alatt álló Kft. megveszi B.K. holtig tartó haszonélvezeti jogával terhelten, az 1.500.000,- Ft vételárat pedig az eladó a szerződés aláírásával megkapta.

A vevő képviselője a szerződéskötésnél nem volt jelen, a vételár kifizetése nem történt meg, a vételár kifizetésére L.A-nak szándéka sem volt. Eljárás alá vont ügyvédjelölt a szerződést ezek tudatában szövegezte, és telefonon egyeztette azt, hogy L.A. élettársa azt majd másnap írja alá. Ez meg is történt, eljárás alá vont ügyvéd édesapja pedig úgy jegyezte ellen a szerződést, hogy annak valótlan tartalmáról nem tudott.

B.K. 2008.11.29-én bejelentést tett a rendőrségen arról, hogy nem tudja, hogy milyen iratot írtak vele alá.

Az eljárás alá vont ügyvédjelölt a szerződést 2008.12.03-án benyújtotta az illetékes földhivatalhoz, 2008.12.19. napján pedig a fenti ügyvédi irodából faxon megküldött az V. Kerületi Önkormányzat jogi képviselőjének egy 2008.12.10-ei keltezésű meghatalmazást, mely szerint az ingatlanra bejegyzett elidegenítési és terhelési tilalom törlési engedélyének kiadása tárgyában eljárhat. B.K. 2008.11.25-ét követően nem járt az ügyvédi irodában, a meghatalmazást nem ő írta alá, aláírását ismeretlen személy hamisította rá az okiratra. Miután azonban L.A. az ingatlant terhelő tartozást kifizette, az Önkormányzat kiállította a törlési engedélyt, amely alapján a földhivatal a jelzálogjogot, valamint az elidegenítési és terhelési tilalmat törölte, majd 2009.02.02. napján a Kft. tulajdonjogát bejegyezte. Ezzel a cselekménnyel a vádlottak B.K-nak 4.800.000,- Ft kárt okoztak.

2./ A.D. szerelmi viszonyt folytatott a nála 39 évvel idősebb R.M sértettel, majd mikor kapcsolatuk megszakadt, felajánlotta, hogy vele életjáradéki szerződést köt a Budapest, V. kerület, [...] alatti 11 millió forint értékű ingatlanra. A sértett e célból megadta neki a személyi adatait, de amikor A.D. adásvételi szerződés megkötésére akarta rábeszélni, ezt elutasította. A.D. ennek ellenére felkérte az eljárás alá vont ügyvédjelöltet, hogy készítse el a fenti lakásra az adásvételi szerződést, mely szerint 1,5 millió forintért megveszi az ingatlant, és azon holtig tartó haszonélvezeti jogot enged R.M. sértettnek.

A szerződésre egy A.D. érdekkörébe tartozó, ismeretlenül maradt személy hamisította rá R.M. sértett aláírását. A hamis és valótlan tartalmú szerződést A.D. is aláírta, majd visszajuttatta az eljárás alá vont ügyvédjelölthöz, aki azt az ügyvédi iroda bélyegzőjével ellátta, dr. [...] ügyvéddel ellenjegyeztette annak ellenére, hogy a szerződés nem a jelenlétében került aláírásra, és belenyugodott abba, hogy az esetlegesen nem is az eladó akaratát tükrözi. A szerződést eljárás alá vont ügyvédjelölt 2008.12.18-án benyújtotta a földhivatalba, a kérelem széljegyzésre is került. R.M. tudomást szerezve az ingatlan-nyilvántartási eljárásról, ügyvédhez fordult és feljelentést tett. Mindennek hatására 2009.01.22-én A.D. a tulajdonjog bejegyzése iránti kérelmét visszavonta, és az nem került bejegyzésre közhiteles nyilvántartásba.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka

A vezető fegyelmi biztos indítványa az alábbiak szerint megalapozott.

A jelen ügy elbírálásának alapjául szolgáló magatartás 2008. évi elkövetési időpontjában az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Üt.) volt hatályban, elbírálásakor pedig az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.).

Az irányadó anyagi jogi szabály, a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018.(XI.26.) MŰK szabályzat (FESZ) 1.4. pontja kimondja, hogy a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni, kivéve, ha az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy az enyhébben bírálendő el.

Az Üttv. 107. § értelmében: *Fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha*

a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott köteleességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Az elkövetéskor hatályban volt Üt. 37. § a) pontja ezzel lényegében azonosan mondja ki, hogy fegyelmi vétséget követ el az az ügyvéd, akinek az ügyvédi tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, illetve az etikai szabályzatban meghatározott kötelezettségét vétkesen megszegi.

Jelen esetben megállapítható, hogy az elkövetéskor hatályban volt rendelkezések lényegében azonos anyagi jogi tartalommal bírnak, tehát az adott magatartás továbbra is fegyelmi vétségnek minősül és nem bírálendő el enyhébben.

Az elkövetéskor hatályos Üt.101.§ szerint „A törvénynek az ügyvédekre vonatkozó rendelkezései az ügyvédjelöttekre megfelelően irányadók.”

Az Üt.3.§ (2) bekezdés szerint „Az ügyvédnek hivatását a legjobb tudása szerint, lelkiismeretesen, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia, tevékenységében köteles mindenkor az ügyvédi hivatáshoz méltó magatartást tanúsítani.”

Az elkövetéskor hatályos, az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 8/1999.(III.22.) MŰK Szabályzat (továbbiakban ÜESZ)

3/2. pontja akként rendelkezik, hogy „Az ügyvéd e tevékenységében szabad és független. Az ügyvéd nem vállalhat olyan kötelezettséget, amely a hivatásbeli függetlenségét veszélyezteti. Az ügyvédnek hivatását a legjobb tudása szerint, lelkiismeretesen, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia, tevékenységében köteles mindenkor az ügyvédi hivatáshoz méltó magatartást tanúsítani.”

7/1. pontja értelmében „tilos jogszabályba ütköző vagy jogszabály kijátszását célzó okiratot szerkeszteni, vagy annak szerkesztésében közreműködni.”

A 7/3. rögzíti, hogy „az okirat ellenjegyzésével az ügyvéd bizonyítja, hogy a) az okirat a felek kinyilvánított akaratának és a jogszabályoknak megfelel és b) az okiratban megjelölt fél az okiratot előtte, vagy helyettese [Üt. 23. § (5) bek.] előtt írta alá, illetőleg aláírását előtte, vagy helyettese előtt saját kezű aláírásának ismerte el. [Üt. 27. § (1) bek..... Az ügyvéd csak olyan okiratot láthat el ellenjegyzéssel, amely a saját vagy az irodája közreműködésével jött létre. [Üt. 27. §]

Az ÜESZ 12/4. kimondja, hogy *”az ügyvéd különösen kerülje el, hogy indokolatlan késedelemmel, tájékoztatás elmulasztásával, személyes kapcsolattartás mellőzésével vagy más hasonló magatartás tanúsításával a megbízónak az ügyvédségbe és az ügyvédi tevékenységbe vetett általános bizalma megrendüljön.*

Az ÜESZ 14/2. pontja rögzíti azt is, hogy *az ügyvéd köteles eleget tenni a kamara bármely - jogszabályon vagy kamarai belső szabályozáson alapuló - eseti felhívásának; az ügyvédi felelősségbiztosító biztosítási kárrendezési eljárása során az ügyvédi felelősség fennállását, illetve mértékét befolyásoló tárgykörben küldött válaszadási és iratcsatolási felhívásának; a kamarának külön felhívás nélkül bejelenteni a nyilvántartott adatait, tevékenységét, ügyvédi felelősségbiztosítását érintő változásokat; a kamara részére az ellene indult panasz-, illetve fegyelmi felülvizsgálati ügyben felhívásra az iratait becsatolni. Az ügyvédet az ellene indult panasz-, illetve fegyelmi eljárásban megilleti az a jogosultság, hogy nyilatkozatot ne tegyen, de ez nem érinti iratcsatolási kötelezettségét, és nem akadályozza az eljárás folytatását.*

A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható volt, hogy eljárás alá vont ügyvédjelölt azzal, hogy a bódult állapotban lévő B.K-val a tulajdonát képező a Budapest, V. kerület, [...] sz. ingatlan tekintetében valótlan tartalmú adásvételi szerződés elkészítésénél közreműködött, majd a valótlan tartalmú okiratok felhasználásával az ügyvédi ellenjegyzés szabályainak megszegését okozó, illetve közhiteles nyilvántartást érintő megtévesztő tájékoztatást adott, megszegte az Üt.3.§.(2) bekezdését, valamint az Etikai Szabályzat 3.2., 7/1. és 7/3. pontjait. Ezzel 1 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Szintén az Üt. 3.§ (2) bekezdésébe, valamint az Etikai Szabályzat 3.2. 7/1. és 7/13. számú rendelkezéseibe ütköző 1 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el akkor, amikor a Budapest, V., [...] alatti ingatlan tekintetében is valótlan tartalmú adásvételi szerződés elkészítésénél közreműködött, majd a valótlan tartalmú, nem előtte aláírt okiratok felhasználásával az ügyvédi ellenjegyzés szabályainak megszegését okozó megtévesztő tájékoztatást adott, illetve közhiteles nyilvántartást érintő eljárást kezdeményezett.

A fenti etikai szabályok megszegése nemcsak ügyvédi hivatási szabályt sértett, de a megállapított tényállás alapján a büntetőbíróság az eljárás alá vont ügyvédjelölt büntetőjogi felelősségét is jogerősen megállapította.

Eljárás alá vont ügyvéd megszegte továbbá az ÜESZ 14/2. és 14/3. pontjait is, amikor nem jelentette be, hogy vele szemben büntetőeljárás indult, illetve az eljárás során a rendszeres tájékoztatást a fegyelmi hatóság felhívására elmulasztotta.

A fentiekre tekintettel a Fegyelmi Tanács azt állapította meg, hogy az eljárás alá vont ügyvédjelölt 3 rendbeli, az Üttv. 107. § a) pontja szerinti szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Az Üttv. 127. § (1) bekezdése lehetőséget biztosít arra, hogy a Fegyelmi Tanács egyszerű megítélésű ügyben a határozatát tárgyalás tartása nélkül hozza meg. A FESZ 22.1. pontja értelmében a fegyelmi ügy tárgyalás tartása nélküli elbírálása indokolt, ha a fegyelmi vétség egyértelmű, a rendelkezésre álló adatokból további bizonyítás felvétele nélkül megállapítható a fegyelmi felelősség.

Jelen esetben, különös tekintettel arra, hogy a bűnösség megállapítása tekintetében a rendelkezésre álló jogerős büntetőbíróági ítélet az eljáró Fegyelmi Tanácsot köti, a tárgyaláson kívüli elbírálás valamennyi feltétele fennállt.

A fentiekre és az ügy összes körülményeire tekintettel a Fegyelmi Tanács – a vezető fegyelmi biztos indítványával egyezően – az Üttv. 108. § b) pontja szerinti pénzbírság büntetés kiszabását találta indokoltnak, annak mértékét, mérlegeléssel a rendelkező rész szerint állapította meg. Az elkövetéskor hatályos Üt. értelmében a kiszabható pénzbírság legmagasabb összege 600.000.- Ft volt.

A büntetés kiszabása körében utal a Fegyelmi Tanács az Üttv. 109. § (1) bekezdésére, mely szerint „a fegyelmi tanács a fegyelmi büntetést a fegyelmi vétség súlyára és ismétlődésére, valamint a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék vagy gondatlanság fokának megfelelően, az általa feltárt összes súlyosító és enyhítő körülmény figyelembevételével - ideértve azt is, ha az eljárás alá vont személy az általa okozott jogsérelmet elhárította, vagy a fegyelmi eljárás tárgyává tett cselekmény miatt vele szemben más jogkövetkezményt alkalmaztak -, mérlegelési jogkörében szabja ki.”

Egyetértett a Fegyelmi Tanács a vezető fegyelmi biztossal abban, hogy a jelen eljárás tárgyává tett cselekmény tárgyi súlya, a rendbeliség, az a tény, hogy az eljárás alá vont ügyvédjelölt ellen már korábban is folyt marasztalással zárult fegyelmi eljárás, már önmagában indokolja az Üttv.108.§.(b) pontja szerinti büntetés alkalmazását. A cselekményt és annak megítélését pedig tovább súlyosítja, hogy eljárás alá vont ügyvédjelölt a bűncselekményeit idős, kiszolgáltatott személyek sérelmére, konkrét kárt is okozva, az ügyvédség számára alapvető jelentőségű okiratszerkesztési szabályok megszegésével, és ezáltal az ügyvédi tevékenységbe vetett bizalommal visszaélve követte el.

A büntetés kiszabása körében enyhítő körülményként kizárólag a Fegyelmi Eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat 26.4. c) és e) pontjai szerinti körülményeket, nevezetesen az időmúlást és azt a körülményt értékelte, hogy eljárás alá vont ügyvédjelölttel szemben már a büntetőbíróóság is alkalmazott büntetést.

A Fegyelmi Tanács kiszabott pénzbírság mértékét tehát a fenti körülmények együttes mérlegelésével állapította meg és nem látta indokát semmilyen kedvezmény biztosításának.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédjelöltet az Üttv. 142. § (2) bekezdése, a FESZ 40.2.b) pontja alapján a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére kötelezte.

A Fegyelmi Tanács határozata elleni jogorvoslatot az Üttv. 127. § (3) bekezdése teszi lehetővé.

Felhívja a Fegyelmi Tanács az Üttv. 65.§. (6) bekezdésére utalással az eljárás alá vont ügyvédjelölt figyelmét, hogy az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontja alapján nem folytathat ügyvédjelölti tevékenységet az, akinek ügyvédi kamarával szemben végrehajtható kamarai határozaton alapuló más tartozása van, és azt az ügyvédi kamara írásbeli felhívásra sem egyenlítette ki.

A Fegyelmi Tanács határozata 2019. június 1. napján jogerős.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2013. F. 278.)